

ציאות השבת פרק ראשון שבת

כח א"י פ"י מהלכות
פירושין ה"ט ס"ג
פ"ז ורנ"ג א' ט"ז
א"י ס"ה ס"ג ט"ז ב'
כח כ"ה ס"ג ט"ז א'
וכן דקיימים ביה ל"ג
לא חזק כ"ל ר"ע

כח ב מ"י פ"ד מהלכות
שבת ס"ג י"ז
א"י ס"ה ט"ז ס"ג
ו"י ס"ג ט"ז

[ע"פ ח"י ח"י ו:]
ד"ס ו"ה ח"י ח"י ו"ה
ס"ג ט"ז ו"ה
י"ו ו"ה ח"י ח"י ו"ה
כ"ה ט"ז ו"ה ח"י ח"י ו"ה
י"ו ח"י ח"י ו"ה

כח ג מ"י פ"ד מהלכות
שבת ס"ג י"ז
א"י ס"ה ט"ז ס"ג
שבת ס"ג י"ז

נ ה מ"י פ"ד מהלכות
שבת ס"ג י"ז
ל"ו ח"י ח"י ו"ה
י"ו ח"י ח"י ו"ה

נ א ו מ"י ס"ג ט"ז
נ ב ו מ"י ס"ג ט"ז
שבת ס"ג י"ז

איסקופה מקום פטור
כ"ה (ז) א"י פ"ד מהלכות
שבת ס"ג י"ז

כ"ה (ז) א"י פ"ד מהלכות
שבת ס"ג י"ז
ל"ו ח"י ח"י ו"ה
י"ו ח"י ח"י ו"ה

לפניו מימינו לחלואו
נגד גופו כ"ל ר"ע

ג"י ר"ע

טבל למד דוכן גומא הייט כלומר אפי' (ה) גבוה' הוי ר"ה דמחזקין
בה ע"י הדחק וכ"ש פחות מהשעה דיותר טח להשתמש בה וכן משמע
בסמוך דקאמר אברייא דמייתי מאי לאו וכן גומא אסיפא משמע
דכל פחות מ' מטלטלין * כמו בקפ"ה: וא"י אשמועינן בימות הגשמים
כ"י . בלריטתא חזא סגי' דאי תנא
חזא וימנא רקק אהי מוקמינא ליה

בדמי ליה להכי תנא חרי זימני רקק
אלא כיון דמשתכח לריטתא עבדי
כאלו תנא בכרייתא בדידיא רקק
בימות החמה ורקק בימות הגשמים:
מייחייב עד דעקר ל' ממקומו .
תימה מאי קמ"ל פשיטא לנא
מייחייב כיון דלא עקר ועוד מה שייך
הכא הך מילתא וי"ל דקמ"ל דלע"ז

דדך להליכס בענין זה שאין קלוי
לנטולן ואי כמו עומד לבקף (ז) דלמרי'
לעיל (ד' ה:) דחייב אפי"ה פטור
ומשום דלעיל איירי בכיחוף עמוד ס'
כרה"ר ורביס מכתפים עליו נקט ליה
הכא ודוקא רמא ווקפיה דכשהניח
ראשו האחד חוץ ל' אמות עדיין

ראשו השני מונח בתוך ד' וכשחזר
ומליך ראשו [הכ'] חוץ ל' אמות
עדיין אינו מתחייב דהוי כמגרר החפץ
עד שהוליד ראש החפץ חוץ ל' אמות
והניחו דלע"ז שחזר ומושכו לחוץ
פטור שלא נעשית האולאכה צבת
אחת לכל אס מגרר זירא דקני צבת
אחת עד חוץ ל' אמות או מרה"י

לה"ר חייב כדאמרין (לקמן המגניע דף
א:) בגונב כ"ס בשבת היה מגרר
ויולא פטור משום דאיסור שבת ואיסור
גביה בלחן כחודך ואומר ר"י דאם
מגלגל חבית ד' אמות כרה"ר או
מרה"י לרה"ר חייב דהוי כמו מגרר
דאיט נח כלל לכל מגלגל חיבה שהיא
מרכבת פטור דהוי כמו רמא ווקפיה
דא"ז שלא שלא תהא נחה ק"ת :

לימא תהי תיובתא דרבה כו' .
איסקופה מקום פטור
כ"ה (ז) א"י פ"ד מהלכות
שבת ס"ג י"ז
ל"ו ח"י ח"י ו"ה
י"ו ח"י ח"י ו"ה

נתכוון לשבות ברה"ר והניח עירובו בבור:

למעלה מ' מפחים עירובו עירוב למטה מ'

מפחים אין עירובו עירוב היכי דמי-אלימא
בבור-ראית ביה עשרה ולמעלה=דללא
ואותביה, ולמטה=דתתאי ואותביה, מה לי
למעלה ומה לי למטה הוא במקום אחד
ועירובו במקום אחר הוא אלא לאו בבור
דלית ביה עשרה וקתני עירובו עירוב אלמא
השמיש על ידי הדחק שמייה תשמיש זימני

משני ליה ל' ויעירובו בכרמית ואמאי קרי
לה דה"ר ר"י שאינה רשות היחיד וזימני משני
ל' ויהי ברה"ר ועירובו בכרמית ורבי היא
*דאמר כל דבר שהוא משום שבות לא גזרו
עליו בין השמשותף ל' תימא דהויי כאמרתינא
לך אלא דוקא קאמינא לך *דתנן ואם היה

רקק מים ורשות הרבים מהלכת בו הזורק
לתוכה ד' אמות חייב, וכמה הוא רקק מים?
פנח מ' מפחים, ורקק מים שרה"ר מהלכת
בו הזורק לתוכה ד' אמות חייב בשלמא דרקק
רקק חרי זימני עד בימות החמה וחד בימות
הגשמים וצריכא דא"י אשמועינן בימות החמה
דעבידי אינשי לקרורי נפשיהו אבל בימות
הגשמים אימא לא, וא"י אשמועינן בימות
הגשמים אנב דמטינף מקרי ונחיה אבל בימות
החמה לא, צריכא אלא הילוך חרי זימני למה
לי, אלא לאו ש"מ הילוך על ידי הדחק-שמייה
הילוך תשמיש על ידי הדחק-לא שמייה תשמיש
ש"מ אמר רב יהודה יהאי זירא דקני' רמא
ווקפיה רמא ווקפיה לא מייחייב עד דעקר ליה.

אמר מר זאור עומד על האסקופה: נטול
מבע"ב נתון לו, נטול מעני ונתון לו הוא
אסקופה מאי אלימא *אסקופת רה"ר, נטול
מבעל הבית הוא מפיך מרה"י לרה"ר ואלא
אסקופת רה"י, נטול מן העני הוא קא מעייל
מרה"ר לרה"י אלמא אסקופת כרמית, נטול
ונתן לכתחלה, סוף סוף איסורא מיהא איתא
האלא אסקופה-מקום פטור בעלמא הוא
כגון דלית ביה ד' על ד' וכי הא *כרי ארא
רב דימי אמר רבי יוחנן-מקום שאין בו ד' על
ד' מפחים מותר לבני רשות היחיד ולבני
רשות הרבים לכתף עליו ובלבד שלא יהליפו

אמר מר זאור עומד על האסקופה: נטול
מעני, מעני נתון לבעל הבית ואם נטול
ונתן שלשתן פטורין לימא היהו תיובתא
דרבא *דאמר בבא דמעביר חפץ מתחילת
ד' לסוף ד' ברשות הרבים אע"פ שהעבירו
דרך

הדר תנייה דוקא שיהא הילוך לרבים דאף על גב דע"י הדחק הוא, שמייה הילוך, אבל אם היה
לרבים: **עירוב דקני** . חבילה של קנים ארוכים: **רמא ווקפיה רמא ווקפיה** . הולידו אמות הרבה ברשות הרבים כענין הזה שלא נטלו
כולו מן הקרקע אלא זקפו והשליכו וזרזו ווקפו והשליכו אין זו עקירה: **אסקופת רשות הרבים** . כגון אסקופת מביי שאין עליה
תקרה ואין גובה ג' מן הקרקע ולחי של מביי לפנים הימנה: **בשום סימין** . כגון עומדת תחת התקרה או לפני מן הלחי או
גבוהה י' ורחבה ד' : אסקופת כרמית אינה גבוהה י' אלא רחבה ד' היכי קתני טיול לכתחילה סוף סוף איסור דרבינן איכא :
מקום פטור . מקום שאין בו ארבע על ארבע הוא מקום מסויים שיש לו ראש רחב קלח וגבוהה ג' ועומד סמוך לרשות היחיד
ולרה"ר והכי מוקים לה בעירובין צבובה ג' : **ובלבד שלא יחליפו** . והכי נמי קתני לעיל ובלבד שלא יטול מן העני ויתן לבעל הבית :

נפסין לנפס כרה"ר . המעבד עירובי תמוזין עירובי קנה לו
שבתו שם שיוכל לילך משם לכל רוח אלפים כאלו שבת שם ולריך
שיחזקו לקנות שבתו במקום שיוכל לחטול שם עירובו אם היה
רצה לחטול שמתוך כן מועיל לו עירובו לקנות שבתו במקום שיהא
גורם דהתם שייך אינש ואנ"פ שהוא

בתוך העיר כשקדש היום: **למעלה**
מ' מפחים עירובו עירוב . קס"ד
דיוכל ליטול בשבת: **אי נימא צבור**
דאיט ביה י' עמוק: ומאי למעלה
דדלאי ואופסיס . שהגבוה והניחו
למעלה מ' מקרקעייהו של צור: ומאי
למעלה דספסי ואופסיס . שהשפילו
והניחו למטה מ' התחתונים ואלו
עירובו עירובו היה הצור רה"י הוא
משפט אונט ולמטה וכל שמונה בו,
כרה"י הוא מונחיוון דתשתיין שהתא
שבתו כרה"ר ולא הניח עירובו על
שפת הצור מנאל הוא במקום אחד
ועירובו במקום אחר ואיט יכול
להוליוו מרה"י לרה"ר לחטול: אלמא

ל"ו ח"י ח"י ו"ה
י"ו ח"י ח"י ו"ה
כ"ה ט"ז ו"ה ח"י ח"י ו"ה
י"ו ח"י ח"י ו"ה

ל"ו ח"י ח"י ו"ה
י"ו ח"י ח"י ו"ה
כ"ה ט"ז ו"ה ח"י ח"י ו"ה
י"ו ח"י ח"י ו"ה

ל"ו ח"י ח"י ו"ה
י"ו ח"י ח"י ו"ה
כ"ה ט"ז ו"ה ח"י ח"י ו"ה
י"ו ח"י ח"י ו"ה

ל"ו ח"י ח"י ו"ה
י"ו ח"י ח"י ו"ה
כ"ה ט"ז ו"ה ח"י ח"י ו"ה
י"ו ח"י ח"י ו"ה

ל"ו ח"י ח"י ו"ה
י"ו ח"י ח"י ו"ה
כ"ה ט"ז ו"ה ח"י ח"י ו"ה
י"ו ח"י ח"י ו"ה

ל"ו ח"י ח"י ו"ה
י"ו ח"י ח"י ו"ה
כ"ה ט"ז ו"ה ח"י ח"י ו"ה
י"ו ח"י ח"י ו"ה

ל"ו ח"י ח"י ו"ה
י"ו ח"י ח"י ו"ה
כ"ה ט"ז ו"ה ח"י ח"י ו"ה
י"ו ח"י ח"י ו"ה

פירושין לנ:
ל"ו ח"י ח"י ו"ה

לקמן ק:

הגרות

הבית

(ה) ח"י

ד"ה ח"י ח"י ו"ה

כ"ה ט"ז ו"ה ח"י ח"י ו"ה

י"ו ח"י ח"י ו"ה

כ"ה ט"ז ו"ה ח"י ח"י ו"ה

י"ו ח"י ח"י ו"ה

כ"ה ט"ז ו"ה ח"י ח"י ו"ה

י"ו ח"י ח"י ו"ה

כ"ה ט"ז ו"ה ח"י ח"י ו"ה

י"ו ח"י ח"י ו"ה

כ"ה ט"ז ו"ה ח"י ח"י ו"ה

י"ו ח"י ח"י ו"ה

כ"ה ט"ז ו"ה ח"י ח"י ו"ה

י"ו ח"י ח"י ו"ה

כ"ה ט"ז ו"ה ח"י ח"י ו"ה

י"ו ח"י ח"י ו"ה

כ"ה ט"ז ו"ה ח"י ח"י ו"ה

י"ו ח"י ח"י ו"ה

רב נסים גאון

ובצ"ן משני ליה [הוא] כרה"ר ועירובו בכרמית ור' היא דאמר כל דבר שהוא משום שבות לא גזרו עליו בין השמשותף ועיקר דבריו של ר' כרייתא במס' עירובין בפרק בכל סעריבין (דף ל) דתניא נתנו באילן
למעלה

